

Till Försvarsdepartementet
Stockholm

Stocken, på Orust, 5 juli 2017

Ref.: brev från försvarsdepartementet FÖ2017/00077/MFI daterat 2017-06-07
av Joakim Nilsson.

Hej alla berörda på Försvarsdepartementet,

I ovan nämnda skrivelse får vi en bild av gällande riksdagsbeslut och därav följande militära verksamhet 2016-2020. Det finns skäl att anta att även efter 2020 samma synsätt och verksamheter kommer att finnas, eftersom Världlandsavtalet inte sätter någon tidsgräns.

För Fredsrörelsen på Orust innehåller brevet anmärkningsvärda påståenden, samtidigt som väsentliga utångspunkter utelämnas, d v s förtigs.

Innebörden av begreppet försvar är enligt brevet (liksom i Världlandsavtalet) endast militär verksamhet. Detta är anmärkningsvärt, eftersom ett militärt försvar av ett så utvecklat land som Sverige har mycket små utsikter att bevara Sverige som ett fungerande modernt och demokratiskt samhälle. Sårbarheten är så enorm att endast några sprängda kraftledningarna på väl valda platser kommer att förlama landet då datorer, distribution av varor och betalningar upphör och bostadsområdenas tillförsel och avlopp försätts i ett bakteriellt kaos.

Den militära maktens huvuduppgift blir då att undsätta befolkningen, så länge drivmedlen räcker. Sådant övas idag överhuvudtaget inte. Denna fråga framhölls av fredsrörelsen redan på 1980-talet, dock utan reaktioner från försvarsdepartementet.

Försvarsmakten fortsätter än i dag med sina militärpolitiska analyser, nu grundade på Rysslands påstådda militära aggressivitet, under hänvisning till Rysslands tillfälliga och snabbt avslutade ingripande då Georgiens armé anfallit utbrytarrepublikerna Abchasien och Sydossetien. Vi som detaljerat informeras av oberoende forskare och påpekar den felaktiga återgivningen av händelserna pekas ut som Rysslands propagandister.

Samma sak gäller ”den största trofén”, Ukraina, där händelserna före och efter statskuppen den 22 februari 2014 presenteras helt förvrängda i Försvarsdepartementets beskrivning, som är utformad för att passa ihop med Natos propaganda om rysk aggression, vilket allt därefter tillämpas på Östersjöområdet, där Nato efter 1992 flyttat fram sina positioner ända till Rysslands gräns mot Baltikum och till dess närhet i övrigt via Bulgarien, Rumänien och Ukraina och via Afghanistan in i Centralasiens republiker. Kan detta tolkas som annat än provokation?

Tillsammans med Natos förkrossande militära överlägsenhet av tretton mot ett är det föga förvånande att Ryssland gör kraftfulla markeringar för sin egen säkerhet. Detta gör sedan tjänst som ännu en förklaring av rysk aggressivitet.

Att Sverige i detta läge söker allt närmare samarbete med Nato är helt i strid med vårt lands säkerhetsintresse och i strid med Sveriges tidigare motstånd mot kärnvapen, isynnerhet mot kärnvapen på vårt territorium. I PM för Världlandsavtalets remissrunda nämns uttryckligen att Sverige ansluter sig till ”Natos doktrin”, vilken för alla initierade också betyder att man tar sig rätten att använda kärnvapen först.

Det är alltså klart att brevets tal om ”det försämrade säkerhetspolitiska läget i Europa” avser den ofta omtalade ryska aggressiviteten. Med det ”strategiska överfall mot Sverige” som nämns i brevet åsyftas utan tvivel Ryssland, och de ”internationella samarbetspartners” som nämns åsyftar Nato tillsammans med Finland. Med den bild som ges är det givetvis självklart att ”prioritera närvaro i Östersjön”.

Sammantaget framträder en bild av Sverige inlemmat i Nato och besatt militärt av USA-förband inkluderande kärnvapen i enlighet med Världlandsavtalets anslutning till ”Natos doktrin”. I avtalet ingår ingen begränsning av kärnvapen, även om Sverige i andra sammanhang bedyrat kärnvapenfrihet. Men det är avtalet som gäller och dess bakgrund i Parisprotokollet och det kompletterande tilläggsprotokollet, vidare Nato/PFF SOFA etc, vilka alla ingår utan särskilda begränsningar. Sändande stats exklusiva domsrätt måste dock utövas utanför Sverige.

Brevets sista del nämner således felaktigt att svensk lagstiftning gäller även den internationella övningsverksamheten. Att Sverige i andra sammanhang än avtalet bedyrat något är knappast bindande för t ex USA, som alltid vägrat låta brottsutövare inom dess krigsmakt rannsakas av andra länder, inte ens av Internationella domstolen i Haag.

Detta avsnitt säger också att ”svensk räddningstjänst och Försvarsmakten har kompetens att hantera farliga kemikalier vid olyckor”. Till olyckorna räknas då inte utsläppet av metaller, främst två ton bly och ett ton koppar per år i Göteborgs skärgård och att oexploderad ammunition lämnas kvar. Inget kemiskt avfall i vattentäkten Vättern tas bort. Kravet på kompetens att hantera kemikalier torde då kunna vara lågt.

Slutsatsen av brevet från Försvarsdepartementet måste bli att detta departement inte längre tjänar svenska folkets och territoriets säkerhet och överlevnad utan i

stället tjänar andra utomnationella intressen, vilka i strid med FN-stadgans föreskrift om att skapa ”fred med fredliga medel” endast använt militära medel och sedan 1999 dödat över två miljoner människor.

Fredsrörelsen på Orust och annorstädes har mycket att göra. Vi återkommer gärna med information om vad konfliktlösning och ”fred med fredliga medel” innebär.

Hälsningar

Ola Friholt
Ordförande i Fredsrörelsen på Orust

Adress: Torget 1, Stocken, 47492 Ellös. Tel: 0304-51215